

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Afectats pel bloqueig rus
El bloqueig rus afecta un miler de camions catalans. Milions de quilos de fruita i hortalisses busquen mercat arran del boicot de Putin.

10
anys

Programa nuclear a l'Iran
L'Iran, ignorant les pressions dels EUA i Europa, reobre una central nuclear, primer pas per fabricar urani enriquit, bàsic per tenir armament nuclear.

20
anys

Zagreb reivindica territori
El govern croat manifesta el desig de recuperar tot el territori que tenia fins al 1991 i que per la guerra va quedar en poder dels serbis.

Viure
sense tu

Xavier
Graset

Bèsties

A veure si Joan Santanach, comissari de l'Any Lull, aconsegueix que entre els actes que commemoren la figura del primer intel·lectual complet en llengua catalana, ara que fa 700 anys que va morir, s'aconsegueix una difusió més gran del *Llibre de les bèsties*. Hi ajudarà sense cap mena dubte la feina brillant de Roc Casagran, que ha tingut cura de l'edició a Sembra d'aquest text, setè capítol del *Llibre de les meravelles*, amb unes fantàstiques il·lustracions d'Aitana Carrasco. I encara hi donaria més volada si la rècula de companyies aèries que s'han conjurat a no carregar exemplars caçats a l'Àfrica o arreu, en distribuïssin exemplars entre els seus passatgers. Els protagonistes del *Llibre de les bèsties* són el bou, el cavall, el senglar, o l'ós, el lleopard, la pantera, la

Cecil no ha estat l'únic lleó o búfal o elefant abatut amb ressò

guineu o el lleó, que han de triar rei. Parents doncs de Cecil, el lleó emblemàtic de Zimbàbue, i abatut pel nord-americà Walter James Palmer, que diuen que podria haver pagat fins a 50.000 dòlars per poder-lo matar. Aquesta matança i història han trencat sostre a les xarxes socials, en una societat que es commou més per la desgràcia d'aquest animal que per la desgràcia humana a Calais, a la Mediterrània o a Síria.

I si no volem parlar d'homes, parlem dels animals abandonats que no aconsegueixen trencar el cor de tanta gent com ho ha fet Cecil. És clar que no ha estat l'únic lleó o búfal o elefant abatut amb ressò. Que ho preguntin al rei Joan Carles, que també en sap, d'abatre peces úniques. Al *Llibre de les bèsties* també n'hi surten, d'humans, i de reis, i de fet, com a les faules, la frontera entre uns i altres animals es dilueix. El poder, el govern, la traïció, els interessos, són semblants entre bèsties d'una espècie i l'altra, i tant en l'època actual com fa 700 anys quan ho escrivia Lull. I per certificar-ho *Bèsties* serà una de les grans produccions del Festival Temporada Alta. Circ de la companyia de Blai Mateu i Camille Decourtye, amb cavalls i homes en comunió. I és que som molt bèsties, els homes.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Ombres d'estiu

Retorn a Mr. Ripley

Imma
Merino

He recuperat Patricia Highsmith i així és que estic llegint 'L'enginyós senyor Ripley', títol de la traducció al català de 'The talented Mr. Ripley' publicada l'any 1995 a Seleccions de La Cua de Palla, nom que va rebre aquesta llegendaria col·lecció de novel·la negra en la seva segona etapa, del 1985 al 2005, dirigida per Xavier Coma. A la portada del llibre, s'hi reproduïx una imatge d'Alain Delon, amb el tors nu, pilotant una barca a *Plein soleil*, títol de la pel·lícula del francès René Clément que, l'any 1960, va adaptar la narra-

ció de Highsmith cinc anys després de la seva publicació. N'hi ha una altra, dirigida per Anthony Minghella, amb el mateix títol que la novel·la i amb Matt Damon encarnant Tom Ripley, un estafador al qual un milionari nord-americà li paga un viatge a Itàlia perquè convenci el seu fill que, en lloc de pintar en un poble fictici (Mongibello) que

Highsmith va imaginar a prop de Nàpols, torni a Nova York per dissenyar barcos per a la constructora naval pròpia. Veient la imatge de Delon, bellíssim, m'ha revingut el seu aire demoníac a *Plein soleil*, en què sentis la calor de l'estiu i l'olor de la sal del mar.

Estic llegint, doncs, *L'enginyós senyor Ripley*, la primera novel·la del cicle en-

torn el mateix personatge, i em sento novament molt seduïda per la narrativa de Patricia Highsmith, tan intrigant. Qui és Tom Ripley? Un impostor. Algú que fingeix ser algú diferent del que és. Encara que Ripley ho pugui fer per un benefici econòmic, Highsmith ho aborda de manera existencial: vol ser un altre perquè no s'agrada.

Al principi de la novel·la, Ripley reconeix haver pensat que tenia la cara més avorrida del món: la cara vulgar d'un conformista. Però, durant el viatge en barco que el durà fins Europa, s'emprova una simple gorra davant d'un mirall i observa que la seva cara canvia. Ripley es disposa a representar el paper d'un jove seriós amb una feina important a realitzar. No farà més que disfressar-se, actuar, suplantar. I és així que Highsmith ens mena a una reflexió sobre la identitat que ens implica: què som i què volem ser.

